

Känslomässigt tungt om incels

Stefan Krakowskis *Incel* kan vara den känslomässigt tyngsta bok jag har läst. Incels har efter ett antal attentat och massmord, där gärningsmännen refererar till sina obefintliga kontakter med kvinnor, blivit förknippat med radikala, kvinnohatande terrorister. Just de individerna är inte sällan kopplade till högerextrema och andra konspiratoriska åskådningar.

Vad incels egentligen handlar om är vanligtvis unga män som lever i så kallat ofrivilligt celibat. Trots otaliga försök har de aldrig lyckats få till närhet eller relationer med motsatta könet. Kvinnor ignorerar eller avvisar dem ständigt samtidigt som de ser samma kvinnor lockas av och falla för andra "tölpaktiga", fast snyggare män, som knappt behöver lyfta ett finger. Hos de nobbade killarna skapas ett utsägligt självförakt och en djup ångest över vanmakten i deras liv. De flesta längtar bara efter närhet och att få leva i en normal relation med en kvinna.

Krakowski illustrerar med en man, 24 år, som gick till vårdcentralen för att kolla ett födelsemärke. Den manliga läkaren han normalt möttes av fanns inte på plats utan han fick träffa en ung kvinnlig läkare istället. Födelsemärket satt på nacken. I samma stund som hon rörde vid honom rös han till och började gråta och lämnade vårdcentralen. Det var första gången en kvinna hade rört vid honom, det hände för sex år sedan och han tänker på det fortfarande varje dag.

Vad är det för fel på dessa män? Varför vill ingen kvinna ha dem? Enligt dem själv handlar allt om utseende. De är förlorare i det genetiska lotteriet, de upplever en orättvisa och hopplöshet som inte går att förändra. Jag minns en scen med den brittiske ståuppkomikern **Ricky Gervais** som pratade om alla dessa ensamma mäns misslyckade försök att få kontakt med kvinnor. I publiken hördes spontana medlidande ljud, att det

var sorgligt.

Vad då? utbrast Gervais. *Det är fritt fram, det finns hur många som helst där ute, varsågod att bli ihop med dem.* Det uppstod någon sekunds tystnad, främst bland de kvinnliga åskådarna innan nervösa skratt bröt ut. *Nä nä, jag vill inte, men någon annan... det måste väl finnas någon?*

Många av männen känner i längden att självmord är enda utvägen. En dag ska de göra det. Vad är ett liv värt när ingen någonsin tycker om dem? Tyvärr blir alltför många av Krakowskis exempel i boken män med någon grad av autismdiagnos, vilket i sig inte rättfärdigar ett liv i ensamhet utan kvinnlig beröring, men ur en aspekt kanske det förklarar den osäkerhet som killarna kan känna i kontakter med tjejer. Och generellt sett är inte osäkerhet något som kvinnor attraheras av. Men det är en alldeles för grov förenkling att alla dessa ensamma män som bara längtar efter någon att få tycka om, kan förklaras av diagnoser. Hur många hamnar inte i det förbannade "kompisfacket" av till synes ohanterliga skäl som bristande "kemi" eller attraktion? Du är söt och snäll, men...

Krakowski konstaterar krasst att det naturligtvis inte går att ålägga kvinnor att vara tillsammans med män som de inte vill vara med, så vad finns det för hjälp att erbjuda? Varför går inte dessa män till en sexarbetare, om inte annat för att kanske få bort udden av den laddning som de har byggt upp kring sexualitet. Den fixering de har fastnat i. Svaret Krakowski får är att de inte vill bryta mot lagen eftersom prostitution är olagligt i Sverige. Men främsta skälet är att det vore den yttersta bekräftelsen på att de inte kan få kärlek och sexualitet på frivillig väg. Det skulle riva bort all form av framtidstro som många ändå bär på.

Men när de mår så dåligt, varför söker de inte hjälp inom psykiatrin för sin frustration? Många incelmän är oroliga för att bli stämplade som kvinnohatare och de tvivlar också på att en terapeut skulle förstå det hopplösa i deras situation. Det

enda de längtar efter synes ju så självklart för andra. Ytterst få av dessa killar är en fråga för säkerhetspolisen.

Så vad finns det då att göra för att minska lidandet? På samhällsnivå skulle kanske andra värden lyftas fram, alltså inte enbart de unga perfekta kropparna som skapar en omöjlig prestationsångest hos både killar och tjejer. Hur skulle vi kunna motsvara dessa förväntningar? På individnivå kan vi hitta mening i mer andliga värden, som inom kulturen eller den intellektuella sfären. Men samtidigt kommer vi inte ifrån att vi lever i en kropp, köttet drar i oss, attraktionen lever sitt eget liv och att stå emot av rädsla för att inte än en gång såras eller att vi helt lyckas ignorera sexualiteten i vårt liv, det vore en hemsk Pyrrhuseger.

Som **Verner von Heidenstam** sa:

"Det är stoltare våga sitt tärningskast, än att tyna med slocknande låge.

Det är skönare lyss till en sträng som brast, än att aldrig spänna en båge."

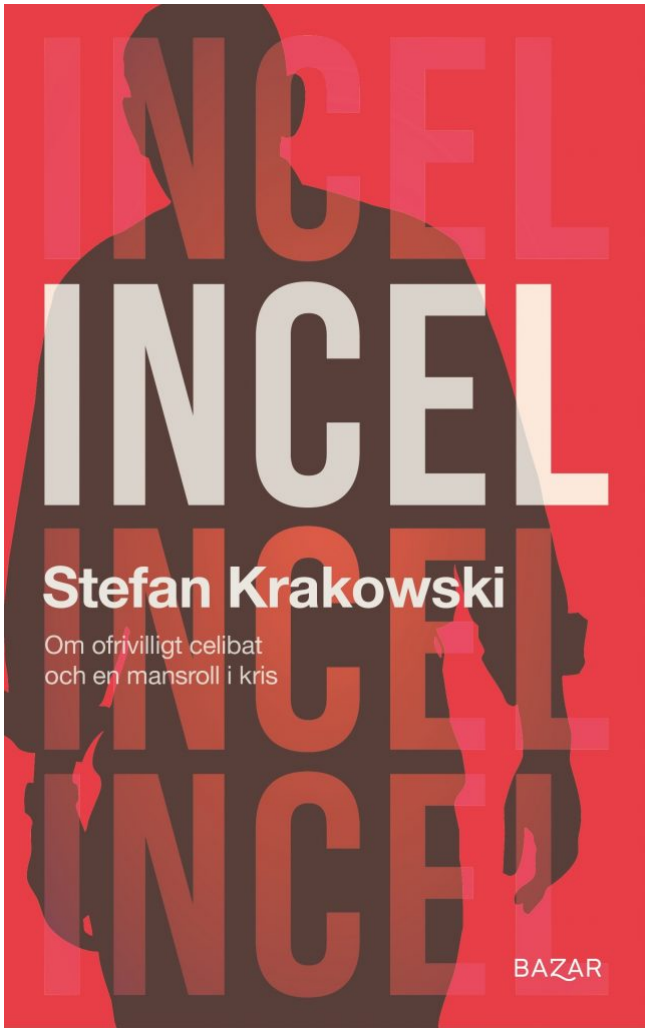
Hans P A Karlsson

Incel

Om ofrivilligt celibat och en mansroll i kris

Stefan Krakowski

Bazar förlag

INCEL

Stefan Krakowski

Om ofrivilligt celibat
och en mansroll i kris

BAZAR